

Düşüyorum Tut Kalbimin Elleri

– güney-su · 03 Ekim 2017

biliyorum
için bile titremeyecek bunları okurken
kelimelerimin alnından falan da öpmeyeceksin
ama işte
belkilerle ve keşkelerle geçiyor hayat
zaten çok sustum bu aralar
ve sustukça da tepeme çıktı, dilimin ağıt makamındaki çılgılığı
üslupsuzca gözlerime değen hatıraları saymıyorum bile
hem
nezaketsizce saldıran öfkelerime inat
yol yordam bilmeyen cümlelerim tutuyor eteklerimden

-düşüyorum, tut kalbimin ellerini

kızıla çalan gözbebeklerimin tek suçlusu bendim oysa
anlamsız bir bakışa kalbimi yasladığım günden beri

göğsümde biriktirdiğim hüzünlerin ayrıntısında bugün
tekil yaşayan kalbimin çoğulluğunda
avuçlarına dokunan dualı parmaklarıma nispeten
adressizliğinden geri dönen tebessümlerimin gafletindeyim

sen ki şevkatsiz yanınla gezinirken sözlerimde
ebabilin kırılğan kanadında, her gün kefensiz gömülüyorum ben
bi-r türlü
içine sindiremeyen rüzgarlar geziniyor ayak uçlarımda
ve içim sıkılıyor
tüm evrenin ayıplayan gözlerine

-ki biz, yağmurda koşturan çocuklar kadar masumduk

emel güneysu